

Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2018. augusztus 31.
(OR. en)

11735/18

**Intézményközi referenciaszám:
2018/0320 (NLE)**

PECHE 320

JAVASLAT

Küldi:	az Európai Bizottság főtitkára részéről Jordi AYET PUIGARNAU igazgató
Az átvétel dátuma:	2018. augusztus 31.
Címzett:	Jeppé TRANHOLM-MIKKELSEN, az Európai Unió Tanácsának főtitkára
Biz. dok. sz.:	COM(2018) 608 final
Tárgy:	Javaslat – A TANÁCS RENDELETE a bizonyos halállományok és halállománycsoportok tekintetében a Balti-tengeren alkalmazandó halászati lehetőségeknek a 2019. évre történő meghatározásáról

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a COM(2018) 608 final számú dokumentumot.

Melléklet: COM(2018) 608 final

EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2018.8.31.
COM(2018) 608 final

2018/0320 (NLE)

Javaslat

A TANÁCS RENDELETE

**a bizonyos halállományok és halállománycsoportok tekintetében a Balti-tengeren
alkalmazandó halászati lehetőségeknek a 2019. évre történő meghatározásáról**

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

• A javaslat indokai és céljai

A közös halászati politikáról szóló, 2013. december 11-i 1380/2013/EU rendeletnek megfelelően a tengerek élő biológiai erőforrásainak kiaknázása során törekedni kell arra, hogy a gazdálkodás helyreállítsa és olyan szinten tartsa a halászott fajok állományait, amely meghaladja a maximális fenntartható hozamot előállítani képes szintet. E tekintetben fontos eszköz a halászati lehetőségek éves meghatározása teljes kifogható mennyiségek és kvóták formájában.

A közönséges tőkehal, a hering és a spratt balti-tengeri állományaira és a halászatukra vonatkozó többéves terv létrehozásáról szóló, 2016. július 6-i (EU) 2016/1139 rendelet a halászati mortalitási értékeket tartományokként határozza meg. E javaslat is tartományokat használ a közös halászati politika célkitűzéseinek, különösen a maximális fenntartható hozamnak az elérése és fenntartása érdekében.

E javaslat célja a kereskedelmi szempontból legfontosabb balti-tengeri halállományok tekintetében meghatározni a tagállamok halászati lehetőségeit a 2019. évre. A teljes kifogható mennyiségekre és kvótákra vonatkozó éves döntések egyszerűbbé tétele és áttekinthetősége érdekében a balti-tengeri halászati lehetőségek meghatározása 2006 óta külön rendelettel történik.

• Összhang a szabályozási terület jelenlegi rendelkezéseivel

A javaslat a közös halászati politikáról szóló, 2013. december 11-i 1380/2013/EU rendelet célkitűzéseivel összhangban lévő kvótákat állapít meg.

• Összhang az Unió egyéb szakpolitikáival

A javasolt intézkedések a közös halászati politika célkitűzéseivel és szabályaival összhangban kerültek kidolgozásra, és összeegyeztethetők a fenntartható fejlődést célzó uniós politikával.

2. JOGALAP, SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

• Jogalap

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 43. cikkének (3) bekezdése.

• Szubszidiaritás (nem kizárólagos hatáskör esetén)

A javaslat az EUMSZ 3. cikke (1) bekezdésének d) pontja szerint az Unió kizárólagos hatáskörébe tartozik, ezért a szubszidiaritás elve nem alkalmazható.

• Arányosság

A javaslat megfelel az arányosság elvének a következők miatt:

a közös halászati politika közös politika. Az EUMSZ 43. cikkének (3) bekezdése szerint a halászati lehetőségek meghatározására és kiosztására vonatkozó intézkedések elfogadása a Tanács feladata.

Ez a tanácsi rendelet halászati lehetőségeket oszt ki a tagállamok között. Az 1380/2013/EU rendelet 16. cikkének (6) és (7) bekezdése, valamint 17. cikke értelmében a tagállamok a hivatkozott cikkeken előírt kritériumok tiszteletben tartásával saját belátásuk szerint dönthetnek e lehetőségek egyes régiók vagy piaci szereplők közötti elosztásáról. Ennélfogva a tagállamoknak elegendő mozgástér áll rendelkezésükre a kiosztott halászati lehetőségek

kapcsán az általuk választott társadalmi-gazdasági modellnek megfelelő döntések meghozatalára.

A javaslatnak a tagállamokra nézve nincsenek új pénzügyi vonzatai. Ezt a rendeletet a Tanács minden évben elfogadja, a végrehajtásához szükséges állami és magánszektorbeli eszközök pedig már adottak.

- **A jogi aktus típusának megválasztása**

Javasolt eszköz: rendelet.

Ez a javaslat a halászati gazdálkodásra vonatkozik az EUMSZ 43. cikkének (3) bekezdése alapján.

3. AZ UTÓLAGOS ÉRTÉKELÉSEK, AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

- **Konzultáció az érdekelt felekkel**

A közös halászati politikának megfelelően konzultációra került sor a balti-tengeri tanácsadó testülettel (BSAC) a 2019-ben rendelkezésre álló halászati lehetőségekről folytatott konzultációról szóló bizottsági közleményben (COM(2018) 452 final) foglaltak alapján. A Nemzetközi Tengerkutató Tanácstól (ICES) kapott szakvélemények képzik a javaslat tudományos alapját. A javaslat kidolgozásakor mérlegeltük és figyelembe vettük a különböző érintett halállományokra vonatkozóan előzetesen kifejtett álláspontokat, amennyiben nem álltak ellentmondásban a meglévő szakpolitikákkal, illetve nem vezethettek a sérülékeny erőforrások állapotának romlásához.

A 2018 júniusában megrendezett, BALTFISH elnevezésű regionális fórumon a fogási korlátozásokra és az állományok állapotára vonatkozó tudományos szakvélemények megvitatásra kerültek a tagállamokkal.

- **Szakértői vélemények beszerzése és felhasználása**

A konzultációba bevont tudományos szervezet az ICES volt.

Az Európai Unió az ICES-től minden évben tudományos szakvéleményeket kér a fontos halállományok állapotáról. A kapott szakvélemények kiterjednek minden balti-tengeri állományra, és a főbb kereskedelmi állományok tekintetében a teljes kifogható mennyiségre vonatkozó javaslatot is megfogalmazznak.

- **Hatásvizsgálat**

A javaslat egy hosszú távú megközelítésbe illeszkedik, amelynek értelmében a halászat mértéke a hosszú távon fenntartható szintekre csökken, majd e szinteken marad. Ez a megközelítés stabil halászati terhelést, magasabb kvótákat és ezáltal a halászoknak és családjaiknak jobb megélhetést eredményez. A kirakodott mennyiségek növekedése várhatóan kedvez a halászati ágazatnak, a fogyasztóknak, a feldolgozó- és kiskereskedelmi ágazatnak, valamint a kereskedelmi és a hobbihorgászathoz kapcsolódó egyéb iparágaknak.

Az elmúlt években a balti-tengeri halászati lehetőségekre vonatkozóan hozott határozatok nyomán a halászati mortalitás egy állománytól eltekintve összhangba került a legnagyobb fenntartható hozamot biztosító szinttel, az állományok helyreálltak, a halászati kapacitás és a halászati lehetőségek pedig egyensúlyba kerültek. Egyes állományok megerősítésében azonban további előrelépésre van szükség, némelyik biomasszája még mindig elmarad a biztonságos biológiai határértéktől, és valamennyi ilyen állomány esetében el kell érni a maximális fenntartható hozam szintjét.

A fentieket figyelembe véve a Bizottság javaslata 63 %-kal csökkenti a Balti-tenger nyugati részén élő heringállományra vonatkozó halászati lehetőségeket, 26 %-kal a hering középső állományára, 7 %-kal a hering botteni-öbölbeli állományára, 15 %-kal a Balti-tenger keleti részén élő közönséges tőkehalállományra és 1 %-kal a Finn-öböl lazacállományára vonatkozó halászati lehetőségeket. Ugyanakkor a bizottsági javaslat 7 %-kal növeli a hering rigai-öbölbeli állományából, 3 %-kal a spratt állományából, 43 %-kal a sima lepényhal állományából, 31 %-kal a nyugati tőkehalállományból és 15 %-kal a Balti-tenger fő medencéjének lazacállományából kifogható mennyiséget.

A 2019-re vonatkozó javaslatok hatása tehát a halászat típusától függően igen különböző. Összességében a Bizottság javaslatának megfelelően mintegy [609 ezer tonna halászati lehetőség állna rendelkezésre a Balti-tengeren, ami 9,7 %-kal kevesebb, mint 2018-ban].

- **Célravezető szabályozás és egyszerűsítés**

A javaslat rugalmasságot biztosít a korábbi évekre vonatkozó rendeletek alapján a balti-tengeri halászati lehetőségeket illetően bevezetett kvótacsere-rendszerek alkalmazása tekintetében. Az uniós vagy nemzeti hatóságokat terhelő új elemek vagy új közigazgatási eljárások nem kerülnek elrendelésre, így az adminisztratív teher nem nő.

A javaslat a 2019-es évre vonatkozó éves rendeletre irányul, ennél fogva nem tartalmaz felülvizsgálati záradékot.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

A javaslat nincs hatással az uniós költségvetésre.

5. EGYÉB ELEMEK

- **Végrehajtási tervek, valamint a nyomon követés, az értékelés és a jelentéstétel szabályai**

A teljes kifogható mennyiségek és kvóták formájában meghatározott halászati lehetőségek felhasználásának nyomon követését az 1224/2009/EK tanácsi rendelet írja elő.

- **A javaslat egyes rendelkezéseinek részletes magyarázata**

A javaslat meghatározza 2019 tekintetében a Balti-tengeren halászatot folytató tagállamok számára a bizonyos halállományokra és halállománycsoportokra vonatkozó halászati lehetőségeket.

Halászati lehetőségek

A balti-tengeri halászatra vonatkozó új többéves terv 2016. július 20-án lépett hatályba¹. A terv rendelkezéseinek értelmében a halászati lehetőségeket a terv céljainak megfelelően kell rögzíteni, és a halászati lehetőségeknek meg kell felelniük a tervben meghatározott halászati mortalitási céltartományoknak. Olyan esetekben, amikor egy állomány biomasszája nem éri el a tervben meghatározott referenciapontokat, a halászati lehetőségeket az állomány biomasszájának csökkenésével arányosan csökkentett halászati mortalitásnak megfelelően kell rögzíteni.

¹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/1139 rendelete (2016. július 6.) a közönséges tőkehal, a hering és a spratt balti-tengeri állományaira és a halászatukra vonatkozó többéves terv létrehozásáról, a 2187/2005/EK tanácsi rendelet módosításáról és az 1098/2007/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 191., 2016.7.15., 1–15. o.).

A javasolt halászati lehetőségek megfelelnek a közös halászati politikáról szóló, 2013. december 11-i 1380/2013/EU rendelet 16. cikke (1) bekezdésének (a viszonylagos stabilitás elve) és 16. cikke (4) bekezdésének (a közös halászati politika céljai és a többéves tervekben előírt szabályok).

Az Oroszországi Föderációval közös gazdálkodás tárgyát képező állományok uniós kvótáinak meghatározása érdekében az ICES által javasolt teljes kifogható mennyiségekből levonásra kerültek ezen állományok megfelelő mennyiségei. A tagállamok számára kiosztott teljes kifogható mennyiségeket és kvótákat a rendelet melléklete tünteti fel.

A rigai-öbölbeli és a botteni-öbölbeli heringállományok, a spratt, a Balti-tenger nyugati részén élő közönséges tőkehal és a Balti-tenger fő medencéjében élő lazacállomány tekintetében javasolt teljes kifogható mennyiségek megfelelnek az (EU) 2016/1139 rendelet 4. cikkének (2) bekezdésében és I. mellékletének A. oszlopában meghatározott maximális fenntartható hozam szerinti halászati mortalitási tartománynak. A Balti-tenger középső részén élő heringállomány teljes kifogható mennyisége az (EU) 2016/1139 rendelet 4. cikkének (4) bekezdésében és I. mellékletének B. oszlopában meghatározott halászati mortalitási tartománynak felel meg annak érdekében, hogy az egymást követő években korlátozott legyen a halászati lehetőségek eltérése. A Balti-tenger nyugati részén élő heringállomány mérete az ICES becslése alapján elmarad a szaporodóképes állomány biomasszájának az (EU) 2016/1139 rendelet II. mellékletének A. oszlopa szerinti legalacsonyabb referenciapontjától (MSY B_{trigger}). Ezenfelül az ICES a legfrissebb szakvéleménye alapján² újra kiszámította a megfelelő referenciapontokat, és az állomány mérete nem éri el a biomassza korlátozási referenciapontját (B_{lim}).

Az (EU) 2016/1139 rendelet 5. cikkének (2) bekezdése úgy rendelkezik, hogy ha a tudományos szakvélemények alapján egy állomány szaporodóképes biomasszája nem éri el a rendelet II. mellékletének A. oszlopában foglalt referenciapontokkal jelölt szintet, akkor minden megfelelő korrekciós intézkedést meg kell hozni annak érdekében, hogy az állomány szintje minél hamarabb visszaálljon a maximális fenntartható hozamot előállítani képes szintre. E szint elérése érdekében az állományra vonatkozó halászati lehetőségeket az (EU) 2016/1139 rendelet I. mellékletének B. oszlopában szereplő halászati mortalitási szintnél alacsonyabban kell megállapítani. A Balti-tenger nyugati részén élő heringállomány biomasszájának csökkenésére figyelemmel a Bizottság javasolja, hogy a teljes kifogható mennyiséget az (EU) 2016/1139 rendelet 4. cikkének (3) bekezdése alapján a rendelet I. mellékletének A. oszlopában meghatározott halászati mortalitási szinteknél alacsonyabb szinten határozzák meg, vagyis 6 404 tonnában (-63 %). Ez lehetővé tenné az állomány gyorsabb helyreállítását, ugyanis az ICES szerint az említett teljes kifogható mennyiség mellett 9,3 %-os állománynövekedés volna elérhető 2019-re.

A Bizottság úgy véli, hogy az (EU) 2016/1139 rendelet I. mellékletében előírt halászati mortalitási tartományok és II. mellékletében előírt állományvédelmi referenciapontok már nem tükrözik híven az elérhető legjobb tudományos szakvéleményeket. A COM(2018)149 bizottsági javaslat³ 17. cikkében foglaltaknak megfelelően az (EU) 2016/1139 rendeletet hozzá kell igazítani a legújabb tudományos fejleményekhez.

² <http://ices.dk/sites/pub/Publication%20Reports/Advice/2018/2018/her.27.20-24.pdf>

³ Javaslat: Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a nyugati vizek és a szomszédos vizek halállományaira és az ezen állományok halászatára vonatkozó többéves terv létrehozásáról, a Balti-tengerre vonatkozó többéves terv létrehozásáról szóló (EU) 2016/1139 rendelet módosításáról, valamint a 811/2004/EK, a 2166/2005/EK, a 388/2006/EK, az 509/2007/EK és az 1300/2008/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről.

A sima lepényhalra vonatkozó teljes kifogható mennyiség egyrészt a 21–23 alkörzetben a maximális fenntartható hozamra vonatkozó ajánlás, és másrészt a 24–32 alkörzetben az ICES által kidolgozott, azon állományokra vonatkozó megközelítés alapján került meghatározásra, amelyekről nem áll rendelkezésre elegendő adat. A Finn-öböl lazacállományára és a keleti tőkehalállományra vonatkozó teljes kifogható mennyiség is az ICES által azon állományok kapcsán kidolgozott megközelítés alapján került meghatározásra, amelyekről nem áll rendelkezésre elegendő adat.

A 847/96/EK tanácsi rendelet kiegészítő feltételeket vezetett be a teljes kifogható mennyiségek éves kezelésére vonatkozóan, többek között az elővigyázatossági szempontból kifogható állományokra és az analitikai célokra kifogható állományokra vonatkozóan a 3. és a 4. cikkben előírt rugalmassági rendelkezéseket. A hivatkozott rendelet 2. cikke értelmében a teljes kifogható mennyiségek rögzítésekor a Tanács határoz arról, hogy mely állományok esetében nem alkalmazandó a 3. és a 4. cikk, figyelembe véve különösen az állományok biológiai állapotát. Az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (9) bekezdése alapján nemrégiben a kirakodási kötelezettség hatálya alá tartozó valamennyi állomány vonatkozásában bevezetésre került a rugalmassági mechanizmus. Ezért annak érdekében, hogy elkerülhető legyen a túlzott rugalmasság, amely gyengítené az élő tengeri biológiai erőforrások észszerű és felelősségteljes kiaknázásának elvét, valamint akadályozná a közös halászati politika célkitűzéseinek elérését, egyértelművé kell tenni, hogy a 847/96/EK rendelet 3. és 4. cikke csak akkor alkalmazható, ha a tagállamok nem élnek az egymást követő évek közötti rugalmasságnak az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (9) bekezdésében előírt lehetőségével.

Javaslat

A TANÁCS RENDELETE

a bizonyos halállományok és halállománycsoportok tekintetében a Balti-tengeren alkalmazandó halászati lehetőségeknek a 2019. évre történő meghatározásáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 43. cikke (3) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

mivel:

- (1) Az 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet¹ 6. cikke alapján védelmi intézkedéseket kell elfogadni a rendelkezésre álló tudományos, műszaki és gazdasági szakvéleményeket figyelembe véve, ideértve adott esetben a Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság és más tanácsadó szervek által készített jelentéseket, a megfelelő földrajzi területek vagy szakterületek tekintetében létrehozott tanácsadó testületek szakvéleményeit, valamint a tagállamok bármely közös ajánlását is.
- (2) A Tanács feladata, hogy a halászati lehetőségek meghatározására és elosztására vonatkozó intézkedéseket – és ezen belül adott esetben bizonyos, azokkal funkcionálisan összefüggő feltételeket – fogadjon el. A halászati lehetőségeket úgy kell elosztani a tagállamok között, hogy valamennyi tagállam számára biztosított legyen a halászati tevékenységek viszonylagos stabilitása valamennyi állomány, illetve valamennyi halászat tekintetében, és kellő figyelmet kapjanak a közös halászati politikának az 1380/2013/EU rendeletben meghatározott célkitűzései.
- (3) Az 1380/2013/EU rendelet 2. cikke értelmében a közös halászati politika célja a maximális fenntartható hozamnak megfelelő kiaknázási arány elérése 2015-ig, amennyiben lehetséges, és legkésőbb 2020-ig fokozatosan az összes halállomány esetében.
- (4) A teljes kifogható mennyiségeket ezért az 1380/2013/EU rendeletnek megfelelően a rendelkezésre álló tudományos szakvélemények alapján, a biológiai és a társadalmi-gazdasági vonatkozások figyelembevételével kell meghatározni, biztosítva ugyanakkor az egyes halászati ágazatok közötti méltányos bánásmódot; ezenkívül figyelembe véve az érdekelt felekkel folytatott konzultációk során megfogalmazott véleményeket is.
- (5) Az (EU) 2016/1139 európai parlamenti és tanácsi rendelet² többéves tervet hoz létre a közönséges tőkehal, a hering és a spratt balti-tengeri állományaira és ezek halászatára

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 1380/2013/EU rendelete (2013. december 11.) a közös halászati politikáról, az 1954/2003/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2371/2002/EK és a 639/2004/EK tanácsi rendelet és a 2004/585/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 354., 2013.12.28., 22. o.).

² Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/1139 rendelete (2016. július 6.) a közönséges tőkehal, a hering és a spratt balti-tengeri állományaira és a halászatukra vonatkozó többéves terv létrehozásáról, a

vonatkozóan (a továbbiakban: a terv). A terv célja annak biztosítása, hogy a tengerek élő biológiai erőforrásainak kiaknázása helyreállítsa és olyan szinten tartsa a halászott fajok állományait, amely meghaladja a maximális fenntartható hozamot előállítani képes szintet. Ennek érdekében az érintett állományok esetében a lehető leghamarabb, és fokozatos alapon legkésőbb 2020-ig el kell érni a halászati mortalitás célértékét, amely tartományokban kerül meghatározásra. A közönséges tőkehal, a hering és a spratt balti-tengeri állományaira vonatkozó 2019. évi fogási korlátokat helyénvaló a terv célkitűzéseivel összhangban megállapítani.

- (6) A Nemzetközi Tengerkutatási Tanács (ICES) jelzése szerint a 20–24 alkörzetben a Balti-tenger nyugati részén élő hering-állomány biomasszája elmarad a szaporodóképes állomány biomasszájának az (EU) 2016/1139 rendelet II. mellékletében meghatározott védelmi referenciapontok által jelölt szintjétől. Az említett rendelet 5. cikkének (2) bekezdésével összhangban minden megfelelő korrekciós intézkedést meg kell hozni annak érdekében, hogy az állomány szintje minél hamarabb visszaálljon a maximális fenntartható hozamot előállítani képes szintre. Ehhez fontos figyelembe venni általában a közös halászati politika és azon belül maga a terv célkitűzéseinek elérésére kitűzött időkeretet, különös tekintettel a meghozott korrekciós intézkedések várható hatására, ugyanakkor ragaszkodva a gazdasági, társadalmi és foglalkoztatási előnyök biztosításához az 1380/2013/EU rendelet 2. cikkében foglaltaknak megfelelően. Következésképpen az (EU) 2016/1139 rendelet 4. cikkének (3) bekezdésével összhangban helyénvaló, hogy a Balti-tenger nyugati részén élő heringre vonatkozó halászati lehetőségek a rendelet I. mellékletének A. oszlopában szereplő halászati mortalitási tartomány értéke alatt, olyan szinten kerüljenek meghatározásra, amely figyelembe veszi a biomassza csökkenését.
- (7) A Balti-tenger nyugati részén élő tőkehal-állomány tekintetében a tudományos szakvélemények azt jelzik, hogy a hobbihorgászat jelentős mértékben hozzájárul az állomány teljes halászati mortalitásához. Az állomány jelenlegi állapotára figyelemmel helyénvaló korlátozni az egyes horgászok által kifogható mennyiséget. Ez nincs kihatással a kereskedelmi célú halászati tevékenységekre vonatkozó viszonylagos stabilitás elvére.
- (8) A Balti-tenger keleti részén élő közönségestőkehal-állomány biológiájának változása következtében az ICES mindeddig nem tudta megállapítani a megfelelő biológiai referenciapontokat. Ezért a terv célkitűzéseinek elérése érdekében helyénvaló a Balti-tenger keleti részén élő közönséges tőkehalra vonatkozó teljes kifogható mennyiséget az 1380/2013/EU rendelet 9. cikkének (2) bekezdésében előírt elővigyázatossági megközelítéssel összhangban meghatározni.
- (9) Az e rendeletben meghatározott halászati lehetőségek igénybevétele az 1224/2009/EK tanácsi rendelet³ és különösen annak a fogások és a halászati erő kifejtés nyilvántartásáról, valamint a halászati lehetőségek kimerülésére vonatkozó adatok Bizottsághoz történő továbbításáról szóló 33. és 34. cikke hatálya alá tartozik. E rendeletben ezért meg kell határozni azokat a kódokat, amelyeket az e rendelet hatálya

2187/2005/EK tanácsi rendelet módosításáról és az 1098/2007/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 191., 2016.7.15., 1. o.).

³ A Tanács 1224/2009/EK rendelete (2009. november 20.) a közös halászati politika szabályainak betartását biztosító közösségi ellenőrző rendszer létrehozásáról, a 847/96/EK, a 2371/2002/EK, a 811/2004/EK, a 768/2005/EK, a 2115/2005/EK, a 2166/2005/EK, a 388/2006/EK, az 509/2007/EK, a 676/2007/EK, az 1098/2007/EK, az 1300/2008/EK és az 1342/2008/EK rendelet módosításáról, valamint a 2847/93/EGK, az 1627/94/EK és az 1966/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 343., 2009.12.22., 1. o.).

alá tartozó állományok kirakódásairól a Bizottság felé teljesítendő adatszolgáltatás során a tagállamoknak használniuk kell.

- (10) A 847/96/EK tanácsi rendelet⁴ kiegészítő feltételeket vezetett be a teljes kifogható mennyiségek éves kezelésére vonatkozóan, beleértve az elővigyázatossági szempontból, illetve analitikai célokra kifogható teljes mennyiségek tekintetében a 3. és a 4. cikkben előírt rugalmassági rendelkezéseket is. Az említett rendelet 2. cikke értelmében a teljes kifogható mennyiségek rögzítésekor a Tanácsnak az állományok biológiai állapota alapján határozni kell arról, hogy mely állományok esetében nem alkalmazandó a 3., illetve a 4. cikk. Később az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (9) bekezdése bevezette az egymást követő évek közötti rugalmassági mechanizmust a kirakodási kötelezettség hatálya alá tartozó valamennyi állomány vonatkozásában. Ezért annak érdekében, hogy elkerülhető legyen a túlzott rugalmasság, amely gyengítené a tengeri biológiai erőforrások észszerű és felelősségteljes kiaknázásának elvét, akadályozná a közös halászati politika célkitűzéseinek elérését, valamint rontaná az állományok biológiai állapotát, indokolt úgy rendelkezni, hogy a 847/96/EK rendelet 3. és 4. cikke csak akkor legyen alkalmazandó az analitikai célokra kifogható teljes mennyiségre, ha a tagállamok nem alkalmazzák az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (9) bekezdésében előírtak szerinti egymást követő évek közötti rugalmassági mechanizmust.
- (11) A halászati tevékenységek folyamatossága és az uniós halászok megélhetésének biztosítása érdekében e rendeletet 2019. január 1-jétől kell alkalmazni. A sürgősségre tekintettel e rendeletnek a kihirdetését követően azonnal hatályba kell lépnie,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgy

Ez a rendelet bizonyos balti-tengeri halállományok és halállománycsoportok tekintetében meghatározza a 2019. évi halászati lehetőségeket.

2. cikk

Hatály

- (1) Ezt a rendeletet a Balti-tengeren tevékenységet folytató uniós halászhajókra kell alkalmazni.
- (2) Ezt a rendeletet a hobbihorgászatra is alkalmazni kell, amennyiben arra a vonatkozó rendelkezések kifejezetten hivatkoznak.

⁴ A Tanács 847/96/EK rendelete (1996. május 6.) a teljes kifogható mennyiség és kvóták éves kezelésére vonatkozó kiegészítő feltételek bevezetéséről (HL L 115., 1996.5.9., 3. o.).

3. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában az 1380/2013/EU rendelet 4. cikkében szereplő fogalommeghatározások érvényesek. Emellett az alábbi fogalommeghatározások alkalmazandók:

1. „alkörzet”: a 2187/2005/EK tanácsi rendelet⁵ I. mellékletében meghatározott balti-tengeri ICES-alkörzetek egyike;
2. „teljes kifogható mennyiség (TAC)”: az egyes állományok egyéves időszak alatt kifogható mennyisége;
3. „kvóta”: a teljes kifogható mennyiségnek az Unió, valamely tagállam vagy valamely harmadik ország részére kiosztott hányada;
4. „hobbihorgászat”: a tengerek biológiai erőforrásainak nem kereskedelmi célú kiaknázására irányuló – például szabadidős, turisztikai vagy sportolási célú – halászati tevékenység.

II. FEJEZET

HALÁSZATI LEHETŐSÉGEK

4. cikk

Teljes kifogható mennyiségek és elosztásuk

A teljes kifogható mennyiségeket, a kvótákat és – adott esetben – az azokkal funkcionálisan összefüggő feltételeket a melléklet határozza meg.

5. cikk

A halászati lehetőségek elosztására vonatkozó különös rendelkezések

A halászati lehetőségeknek az e rendeletben meghatározott, tagállamok közötti elosztása nem érinti a következőket:

- a) az 1380/2013/EU rendelet 16. cikkének (8) bekezdése alapján végrehajtott cserék;
- b) az 1224/2009/EK rendelet 37. cikke alapján végrehajtott levonások és újraelosztások;
- c) a 847/96/EK rendelet 3. cikke vagy az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (9) bekezdése szerint engedélyezett további kirakodások;
- d) a 847/96/EK rendelet 4. cikkével összhangban visszatartott vagy az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (9) bekezdése alapján átcsoportosított mennyiségek;
- e) az 1224/2009/EK rendelet 105. és 107. cikke alapján végrehajtott levonások.

⁵ A Tanács 2187/2005/EK rendelete (2005. december 21.) a Balti-tenger, a Bælték és az Øresund halászati erőforrásainak technikai intézkedések révén történő védelméről ([HL L 349., 2005.12.31., l.o.](#)).

6. cikk

A fogások és a járulékos fogások kirakodásának feltételei

A melléklet meghatározza az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (8) bekezdésében említett, biztonságos biológiai határértékeken belüli nem célzott fajok állományait abból a célból, hogy esetükben el lehessen térni a fogásoknak az érintett kvótába való beleszámítására vonatkozó kötelezettségtől.

7. cikk

A 22–24. alkörzetben élő közönséges tőkehalra irányuló hobbihorgászatra vonatkozó intézkedések

- (1) A hobbihorgászat keretében a 22–24. alkörzetben kifogott közönséges tőkehalból minden horgász naponta legfeljebb öt példányt tarthat meg.
- (2) Az (1) bekezdés nem érinti a tagállami szinten elfogadott szigorúbb intézkedéseket.

III. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

8. cikk

Adattovábbítás

Amikor a tagállamok az 1224/2009/EK rendelet 33. és 34. cikke alapján megküldik a Bizottságnak az állományok kifogott vagy kirakodott mennyiségeire vonatkozó adatokat, az e rendelet mellékletében meghatározott állománykódokat használják.

9. cikk

Rugalmasság

- (1) Az e rendelet mellékletében foglalt eltérő rendelkezés hiányában a 847/96/EK rendelet 3. cikkét alkalmazni kell az elővigyázatossági TAC hatálya alá tartozó állományokra, az említett rendelet 3. cikkének (2) és (3) bekezdését, valamint 4. cikkét pedig az analitikai TAC hatálya alá tartozó állományokra.
- (2) A 847/96/EK rendelet 3. cikkének (2) és (3) bekezdését, valamint 4. cikkét nem kell alkalmazni abban az esetben, ha egy tagállam alkalmazza az egymást követő évek közötti rugalmasságnak az 1380/2013/EU rendelet 15. cikkének (9) bekezdésében meghatározott elvét.

10. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2019. január 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

*A Tanács részéről
az elnök*